

ker domači na otroka niso dovolj pazili ali premalo skrili take reči, katerih otrok ne sme v rokah imeti. Tako so se v teku enega meseca v Ljutomerski fari štirje otroci ponesrečili; eden se je z vrelim mlekom poparil, drugi si je z žveplenkami obleko zažgal, in dva sta se v neogrnenih mlakah vtopila. Gotovo domači niso krivi smrti teh štirih dečkov, ali neprevidnost je od domačih, če puščajo otroke do neogrjene mlake ali če otrokom nevarne reči stavijo na taki kraj, kjer otroci lahko do njih pridejo, ali če sploh majhne otroke brez vsakega nadzorstva puščajo. Nasledek tega je nesrečen za otroke in kazen za stariše, ker posvetna gospodska stariše kaznuje zavoljo neprevidnosti, če tudi nesreče niso oni zakrivali. Previdnost je mati varnosti; bodite torej previdni, zlasti če imate majhne otroke pri hiši, tedaj bote marsikatero nesrečo zabranili sebi in svojim otrokom.

Iz Središča. (Popravek.) V vašem 32. številu je bilo čitati, da je dne 24. julija 1891 treščilo v hram J. Zadravca. To pa ni resnica. Treščilo je res omenjenega dne dvakrat zaporedoma v hruško in kravjo stajo Josipa Zadravca v Vodranskem vrhu, župnije sv. Bolfanka. Breja krava in breja telica, obe vredni do 120 gl. bili sta koj mrtvi. Pogorelo je vse tudi nekaj snopja. Ponesrečenec je zavarovan pri „Slaviji“. O istem času je treščilo na Grasha hruška stoji tik koč, in strela je udarila prav za prav z zvežem (drotom) omotano, na hruški visečo ptičnico. Hruška je neznatno poškodovana.

Iz Noveštife pri Gornjemgradu. (Cerkev — šola.) V tem kratkem času, odkar župnikujejo pri nas vlč. g. Franc Puntner, storili so se za olupšanje naše jako lepe farne cerkve s pomočjo in nepopisljivo radodarnostjo vrlih naših in nekoliko tudi sosednih farmanov tako rekoč čudeži. Božja pot, nekda na vrhunci, pozneje skoraj popolnem zanemarjena, povzdignila se je po vzornej govornosti, velikej gorečnosti do častenja tukajšnje Matere božje našega g. župnika do skoraj ne aslišanega zanimanja in vednega romanja. Hledé na drugo olupšavo se Vam je že poročalo, a sedaj imam hvaležno javiti, da so naši vrli sosedi Gornjegradčani nam z lesom, po prizadetji našega g. župnika, pripomogli, da smo dobili nove klopi, katere nam je g. Anton Plamberger, mizarski mojster v Gornjemgradu, istinito prav mojstersko umetno in celej olupšavi in slogu naše fare cerkve priredil prav prikladno. Vsled tega vzornega dela ga priporočamo vsem, najprisrčneje. Hyala vsem in Bog jim plati! Odkritosrčno javljeno naj bode vsem Slovencem, da za povzdigo in blagor milega nam naroda za ta in oni svet najvspešneje delujemo, ako se cerkev

in šola v vsakem obziru najprijazneje podpirata, kakor je to pri nas in s čemer se vsi župljani blage volje strinjajo. Radi tega Vam moram naznaniti, da je tudi naš občespoštovani, še ne pred letom dni izvoljeni načelnik krajn. šol. sveta, gosp. Jože Nadvešnik, p. d. spodnji Podbrežnik, v šolskih zadevah tukaj storil toliko, da se mu je skoraj čuditi. Poprej popolnem zanemarjene šolske reči je v tem kratkem času toliko popravil, da je s pomočjo tukajšnjega učitelja gosp. Kelca kupil po velikem a vstrajnem naporu šolski in učiteljev vrt in sicer na najpripravnem kraju za poznejše stavljenje šolskega poslopja; kajti še do sedaj pri nas veljajo besede nepozabljivega nam škofa Slomškega, da še ljudje stavijo neumnej svoje živini pripravnejše prostore, negoli za svoje lastne otroke — za svojo lastno kri. Upamo, da se bode to kmalu zboljšalo. A sedaj je pa zgoraj imenovani načelnik s pomočjo drugih vrlih župljanov, osobito našega rojaka, prevrlega in velezaslužnega župnika na Ljubnem vlč. g. Strnada, ki so 10 gl. darovali, kupil jako lepo šolsko zastavo v Ljubljani pri gospej A. Hofbauer, katera se vsem priporoča. Poprej imenovane cerkvene klopi in šolska zastava se bodo blagoslavljal dne 16. avgusta, h katerej izvanrednej slovesnosti se najljudneje vabijo vsi omikanci in tudi prosto ljudstvo od blizu in daleč. Nadejamo se takrat najprijetnejših navzočim, navzočim in ne navzočim. O tem prihodnjé več, a sedaj molimo najvspešnejega blagoslova z nebes! Bog z nami! J. Savinšak.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V ponedeljek je bilo zopet enkrat na Dunaji veliko ljudstva navrelo na kolodvoru severne železnice, da vidi in pozdravi mladega kralja Srbije. Drugo jutro se je kralj Aleksander pa že odpeljal k svitlemu cesarju v Ischl. — Pri ministru za vnanje zadeve, grofu Kalnokyji, vrše se obravnave o trgovinski pogodbi naše države s Švico in je želeti, da se srečno dokončajo, kajti iz naših dežel gre veliko blaga, največ pridelkov kmetijstva v Švico. — Mladočeski državni poslanci imajo sedaj po gostem volilne shode ter skušavajo volilcev srca si ohraniti, kajti oni čutijo, da niso in tudi ne bodo v državnem zboru dosegli niti najmanjše stvari, pa so jim jih bili o času volitev veliko obetali. To pa bi utegnili volilce prej ali slej prepričati, da so jih Mladočehi napeljali, če nočemo reči, zapeljali. — Pri c. kr. namestnji v Gradcu se vrši posvetovanje o tem, kako da bi iz Gradca napravili Veliki Gradec, po podobi Velicega Dunaja. Ne vemo, če je za to že le tolika sila. One kmečke občine, ki obstojé se-

daj same za-se, ne bodo imele poboljška iz tega, da jih pogoltno velika mestna občina. — Na Koroškem dela c. kr. dež. šolski nadzornik, dr. Gobanz, z nemškim šulvereinom pod enim klobukom ter se trudi na vse kriplje, da njegov denar vsili slov. občinam za ljudske šole, s tem pa jim jemlje ob enem pravico slov. poduka v šolah. — V slov. Djekšah naredi si občina zavarovalnico gledé na škodo po požaru sama za-se, brez vsake tuje zavarovalnice. Dobro, če jim bode to mogoče. — Deželni glavar za Kranjsko je postal g. Oton Detela. „Napredni stranki“, kateri je „Slov. Narod“ za glasilo, pa ga ne pozdravlja z veseljem, češ, da ni trden Slovenec. No počakajmo na njegova dela, predno se izrečemo za-nj ali zoper njega. — Pri Postojni ima c. kr. vojaštvo tudi letos velike vaje svoje do 19. avgusta, zatem pa odrine k nam, na Štajarsko. — V Gorici stoji že več let lepa hiša odprta gg. duhovnikom, ki iščejo zdravja v toplejem obnebji; tudi nekaj štajarskih je že bilo ondi. — V Barkovljah blizu Trsta nameravajo tamošnji rodoljubi postaviti si „Narodni dom“ ter že imajo za to lastno društvo, da dela za nj potrebne priprave. — V Zagrebu bode velika gospodarska razstava, prireja jo tamošnja kr. kmetijska družba. — V ogerskem državnem zboru so prišli že vendar enkrat h koncu z obravnavo gledé na premembo politične gosposke. Vlada je namreč odjenjala za toliko, da izdela nov načrt postave in ga predloži drž. zboru prihodnje leto v posvetovanje. — V Galiciji, tedaj v deželi, kjer so državni poljski poslanci doma, razpravlja se sedaj veliko vprašanje, ali naj gredo njih državni poslanci po polnem z nemškimi liberalci ali naj se držijo bolj konservativcev. Dolej je splošnja misel, da jim kaže bolj, držati se poslednjih t. j. kluba konservativcev v državnem zboru.

Vunanje države. Sv. očetu Leonu XIII. na čast osnuje se k malu veliko „Leonovo društvo“ ter si stavi namen z združenimi močmi pobijati knjige, sv. veri sovražne, naj pridejo kjer koli na svetlo, z „uma svitlim mečem.“ Razumeje se, da pozdravljamo tako društvo z veseljem. — V Milanu, glavnem mestu prej avstrijske, sedaj italijanske Lombardije, še niso pozabili, da se jim je kedaj pod dvoglavim orlom godilo dobro ter pride sedaj pri 200 mož v Prago, da si ogleda tamošnje razstavo pa tudi druga avstrijska mesta. — V Pariz, glavno mesto francoske republike, bil bi imel priti ruski princ Aleksij, ali ni prišel, ker se je car zbal trušča, ki bi ga bilo francosko lahko-krvno ljudstvo napravilo princu. To pa bi bilo utegnulo napraviti nevoljo pri drugih državah in mogoče, da bi prišlo celo do vojske. — Francosko brodovje pride tudi na Angleško ter vzprejme kraljica Viktorija poveljnika

Gervaisa, toda političnega pomena ne bode imelo to obiskovanje. Lord Salisbury, prvi angleški minister, ne bode zato vpricho. — Nemški cesar Viljem biva sedaj v Kielu in je državni kancelar Caprivi, naslednik kneza Bismarcka, prišel tje, da poroča cesarju o imenitnih državnih stvaréh, najbrž tudi o obiskovanji Francozov pri ruskem caru. — Pri Rusih ni toliko navdušenja za Francoze, kolikor bi ga nekateri radi videli pri njih, posebno pa caru ni veliko do republikancev, saj ne zna, če bodo še jutri mogli držati, kar so dnes obljubili. — Mala Rumunija, naša soseda na vzhodu, naročila si je te dni pri Kruppu, „kralju topov“, za 25 milj. vojaškega orožja. Za malo državico je to ogromna svota. — V Turčiji je zopet veliko govorjenja o novem ropu, doprinesem na nekem francoskem trgovci. — Na otoku Kreta še je dosehmal vendar-le mir in turska vlada zatrjuje, da ni uzroka za kako ustajo. Se ve, da ga njej ni, tudi turskim prebivalcem ne, kaj pa krščanskim trpinom? — Iz dalnje Azije se poroča, da sta se Kitajsko in Japonsko, dve državi, vsaka za-se večja, kakor cela Evropa, zavezali za vse slučaje vojske. Za rusko, angleško in francosko državo je ta zveza jako nevarna. — Iz Amerike in sicer iz „zjedinjenih držav“ severne Amerike je že šlo več vojnih ladij v Azijo; za sedaj jim je naloga, da branijo kristijane, ki imajo državljanke pravice v teh državah. To je jako pomembno, kajti nič tebi, nič meni se ne pošlje tako brodovje v tako dalnje kraje.

Za poduk in kratek čas.

Kobilice selivke na Slovenskem.

Napisal J. Sattler.

(Dajje.)

Ali nasledki so še bili mnogokrat hujši. Sledila je lakota, da so ljudje umirali gladú. Kadar so pa kobilice poginile z bok deževja ali sploh neugodnega vremena, bila je časi zemlja ž njimi pokrita čevelj debelo. Gnjile kobilice so puhtele strašen smrad in nastale so kužne bolezni.

Lehko si torej mislimo, kaka groza je spreletela prebivalce, kadar so se kobilični roji bližali, ali pa nenadoma prileteli, in to tem bolj, ker je bilo življenje teh živalic v prejšnjih časih povsem neznano. Čim manje pa človek pozna prirodne prikazni, tem bolj se jih boji. Kak strah je n. pr. nekdanj obhajal ljudi, ko se je prikazala zvezda repatica! Napovedovala jim je Bog ve, kaj vse: vojno, umiranje, lakoto itd.

Jednako čudne reči so ljudje hoteli čitati s kril kobiličnih. Nekateri so l. 1542. na njih brali črke: I. R. A. in D. E. I. to je: Ira